

DREPTURILE MINORITĂȚILOR DISCUTATE LA BRUXELLES

MINORITY RIGHTS DISCUSSED IN BRUSSELS

*General (r) prof. univ. dr. Anghel ANDREESCU**

Rezumat: *Friedman scria că secolul XXI va avea mai multe războaie decât secolul XX, dar mai puține catastrofe.*

Același autor aprecia că „un adversar al SUA va fi China, prin dinamismul său, va ajunge tot mai sus. Desigur, nu se estima că acest stat va avea la sfârșitul anului 2014, cel mai mare PIB din lume, peste 17 trilioane de dolari, depășind pentru prima dată SUA.”¹

Aleksandr Dughin aprecia despre „nevoia Reîmpărțirii Lumii, Crearea Axei Berlin – Moscova pentru zădărnicierea organizării cordonului sanitar și al luptei împotriva rușilor.”²

În acest context geopolitic se analizează naționalismul post-Trianon, specific maghiarilor, controversata lege a maghiarilor de pretutindeni, parteneriatul Moscova – Budapesta, Budapesta – Germania, culminând cu Dictatul de la Bruxelles, când unii parlamentari români, UDMR, USR-PLUS, PRO, au votat pentru separatism etnic maghiar, deci împotriva țării în care trăiesc aceștia.

Cuvinte cheie: *Bruxelles, Merkel, Dictat, Ungaria, criterii etnice, autonomie, Transilvania, Germania, Bundestag, Ținut Secuiesc, România.*

Abstract: *Friedman has written that the 21st century will have more wars than the 20th century, but fewer catastrophes.*

The same author appreciated that „an opponent of the USA will be China, through its dynamism, it will reach higher and higher. Of course, it is not estimated that this state will have at the end of 2014, the largest GDP in the world, over 17 trillion dollars, surpassing for the first time the USA. ”

"Aleksandr Dughin appreciated the need for the Redistribution of the World, the creation of the Berlin-Moscow Axis to thwart the organization of the sanitary cordon and the fight against the Russians."

* Membru titular al Academiei Oamenilor de Știință din România, anghel.andreescu@gmail.com

¹ George Friedman, *Următorii 100 de ani. Previziuni pentru secolul XXI*, Editura Litera, București, 2009, pag. 15.

² Aleksandr Dughin, *Bazele Geopoliticii Vol. I*, Editura Euroasiatică, 2011, p. 17.

In this geopolitical context we analyze the post-Trianon nationalism, specific to Hungarians, the controversial law of Hungarians everywhere, the Moscow - Budapest, Budapest - Germany partnership, culminating with the Brussels Dictate, when some Romanian parliamentarians, UDMR, USR-PLUS, PRO, they voted for ethnic Hungarian separatism, so against the country in which they live.

Keywords: *Brussels, Merkel, Dictate, Hungary, ethnic criteria, autonomy, Transylvania, Germany, Brundestag, Szeklerland, Romania.*

În data de 19.12.2020, Parlamentul Federal al Germaniei a adoptat în unanimitate o hotărâre în favoarea inițiativei maghiare, care solicită protecția la nivelul Uniunii Europene a drepturilor minorităților europene autohtone. De fapt, proiectul separatist a fost conceput de UDMR și organizațiile așa-zise secuiești din Transilvania, în scopul creării unei legislații europene a minorităților, care să ducă la autonomie teritorială pe criterii etnice și a drepturilor colective, contrar legilor în vigoare.

Recomandările maghiare nu au relevanță în fața legilor naționale ale statelor Uniunii Europene, dar se înscriu în politica *pașilor mărunți*, specifici UDMR.

Regretabil este faptul că Parlamentul Germaniei a fost implicat în acest act politic injust, precum Dictatul de la Viena.

De asemenea se pune întrebarea, de ce conducătorii României nu au reacționat la acest abuz grosolan față de România?

Mai rău decât atât este faptul că majoritatea europarlamentarilor români au votat pentru separatism, împotriva țării lor, România.

Împotriva au votat, doar câțiva parlamentari români: Traian Băsescu, Eugen Tomac, Marian-Jean Marinescu și alți câțiva străini, printre care și italieni.

Conform tratatelor Uniunii Europene, drepturile minorităților reprezintă un domeniu al statelor membre.

Proiectul este extrem de periculos, din toate punctele de vedere și cu consecințe deosebite în viitor. Din cele un milion de semnături ale cetățenilor europeni, peste opt sute de mii sunt ale etnicilor maghiari, din care șase sute de mii sunt din Ungaria și două sute cincizeci de mii din România.

De reținut este faptul că competențele în ceea ce privește tratamentul la care este supusă o minoritate într-un stat membru al Uniunii Europene este atributul exclusiv al statului din care face parte.

Urmează să se ia o hotărâre, însă Comisia Europeană nu are competență în acest domeniu.

Mai rău; este posibilă alocarea de către Uniunea Europeană a resurselor pe criterii etnice, întrucât utilizarea limbilor minorităților în justiție, administrație publică sunt proiectate în România de mai mult timp.

La toate acestea se adaugă alte probleme grave, cum ar fi: unele așa-zise compensații Ținutului Secuiesc, așa cum susține chiar președintele Parlamentului Ungar.

Pe de altă parte, la inițiativa partidelor de guvernământ, Parlamentul Federal al Germaniei, a adoptat o hotărâre în favoarea inițiativei cetățenești maghiare care solicită protecția la nivelul Uniunii Europene a drepturilor minorităților autohtone.

Interesant este că nu se acordă aceleași drepturi și pentru minoritățile din Ungaria, precum solicită ungurii – ca minoritate, drepturi în țările gazdă, exemplificăm cu situația în care limba română nu este recunoscută.

Proiectul separatist a fost dezvoltat de UDMR și organizațiile așa-zise secuiești din Transilvania pentru ungurii din Bazinul Carpatic – fosta *Ungarie Mare*, hortistă și are drept scop crearea unei legislații europene a minorităților care să ducă la autonomia teritorială pe criterii etnice și a drepturilor colective.

Comisia Europeană a respins inițiativa deoarece Uniunea Europeană nu are atribuții în domeniul *Drepturilor Omului*, fiind o organizație politică și economică.

Drepturile minorităților sunt sub competența Consiliului Europei, iar tratatele privind minoritățile sunt ratificate de statele europene. Ulterior în 9 martie 2017, Comisia Europeană a acceptat înregistrarea proiectului *Minority SafePack*, urmând ca inițiatorii să strângă un milion de semnături (0,2% din populația Uniunii), pentru ca acesta să fie apoi discutat în cadrul organismului european.

Deputații germani consideră că este indispensabil ca această Comisie de la Bruxelles și celelalte instituții ale Uniunii Europene să introducă pe ordinea de zi cauza minorităților autohtone și să asigure protecție drepturilor acestora după cum arată hotărârea adoptată de Parlament.

O întrebare firească: Avem nevoie de o gravă tulburare, mai ales în acest context internațional în care ne aflăm?

Cui folosesc monumentele iredentiste plasate în atâtea locuri ilegale în Odorheiul Secuiesc, chiar în prezența primarului Budapestei? Nici românilor și nici maghiarilor.

De ce românii din aceste zone, din secuime sunt ignorați?

De ce sunt disprețuiți? Cui folosește situația de ură între oameni?

Ignoranța Budapestei a fost mai mare, prin afirmații grosolane, respectiv, „că Ținutului Secuiesc i se cuvine compensație istorică din partea României și Ungariei.”

Ținutul Secuiesc și poporul său au primit numeroase facilități, într-o antiteză clară față de românii din Ungaria cărora nu li s-au respectat nici drepturile primare.

Politicianul maghiar a adăugat că, în secolul XXI, nici România, nici Ungaria, nu vor să piardă controlul asupra resurselor economice, pământul etc.

Oficialul maghiar a mai adăugat că Ținutul Secuiesc a fost una dintre cele mai neglijate regiuni ale Ungariei, iar acum a României și a cerut suzele pentru compromisul austro-ungar de la 1867.

Lázló Köver este cunoscut prin atitudini extremiste.

În paralel, referitor la situația românilor din Ungaria, un cercetător american, James Patterson, în studiul său aprecia că „Minoritatea română este în curs de dispariție în Ungaria, astfel din 20000 de români, recensămintele oficiale înregistrează doar 12000, iar actele oficiale ale Bisericii Ortodoxe, 25000 – 30000.”

De ce se comportă autoritățile maghiare în acest mod? Și cu ce scop?

Românii aveau acum 10 ani doar 13 școli elementare, în care se predă, de regulă numai în limba maghiară, deși sunt și cursuri în limba română care nu se respectă.

De asemenea nu putem să uităm atrocitățile împotriva românilor amintind aici decapitarea unor compatrioți în județele Harghita și Covasna în anul 1990 și profanarea cadavrelor, izgonirea românilor din acele ținuturi, conform documentelor întocmite de Comisiile Parlamentului României alcătuite din cetățeni români și maghiari.

Din nefericire nu s-au aplicat legile în vigoare, vinovați fiind cei care au condus România în acea vreme.

Consiliul Europei a examinat situația minorităților naționale în mai multe rânduri, însă acestea au fost protejate printr-un ansamblu de norme juridice concentrate în Convenția-cadru pentru Protecția Minorităților a Consiliului Europei și Raportul Explicativ din 1995, care a devenit primul instrument multilateral obligatoriu consacrat protecției minorităților în general.

Acest act juridic, urmat de altele, nu implică recunoașterea drepturilor colective, accentul fiind pus pe protecția persoanelor aparținând minorităților naționale și care își exercită drepturile în mod individual sau în comun cu alții.

Se subliniază faptul că protecția efectivă trebuie asigurată în cadrul studiului de drept, respectându-se integritatea teritorială și suveranitatea națională a statului respectiv.

În Convenția Cadru se precizează că în protecția minorităților naționale „nu se are în vedere, nici recunoașterea de drepturi colective naționale.”³

Aceeași convenție prevede „obligația minorităților de a respecta Constituția Națională și legislația, drepturile altora, inclusiv ale persoanelor care deși nu aparțin majorității în unele zone reprezintă o minoritate.”⁴

Guvernul SUA și nu numai acesta, a precizat în 31.07.1996 că nu recunoaște conceptul de autonomie teritorială pe baze etnice, nici secesiunea din cadrul statului existent.⁵

De asemenea „folosirea limbilor minoritare nu afectează în nici un fel, statutul limbii sau ale limbilor oficiale ale țării respective.”

La toate acestea se adaugă participarea reprezentanților maghiari în toate guvernele României în cei 21 de ani, după anul 1990.

„Folosirea limbilor minoritare nu afectează, în niciun fel statutul limbii sau limbilor oficiale țării respective.”

Argumentele românilor sunt multiple referitoare la vechimea așezărilor românești și fără dubiu, mai ales după noile descoperiri arheologice.

³ Convenția-cadru pentru Protecția Minorităților Naționale a Consiliului Europei și Raportul Explicativ, București, 1995, art. 13.

⁴ Idem, art. 39.

⁵ Idem.

Au susținut chiar istoricii maghiari, printre care Paul Hunfaldy în 1886, că strămoșii românilor de astăzi nu au încetat niciodată să locuiască în Dacia, adică Transilvania, Moldova, Valahia, în urmare sunt urmașii direcți ai coloniștilor stabiliți de Traian în Dacia. (Neuere Ercheinungen der rumäschen Guschitss dierbre Wien și Teschen, 1886).

În 1791, scriitorul Huszti András: „Nicio națiune nu are limba atât de apropiată cu cea romană (latină) cu cea a valahilor.”

Michael Horváth, din *Geschichte der Ungarn*, vol. I p. 9: „Transilvania era populată de români, când ungurii și-au făcut apariția în Panonia.”

Se pot exemplifica zeci de lucrări maghiare precum *Magyar Krelung Tasag*, *Lukas Gyögy*, care susțin cele menționate mai sus.

Menolt Garibaldi, fiul celebrului revoluționar italian a protestat împotriva asupririi barbare de către maghiari, a trei milioane de români din Transilvania.

Idem în *Ziarul L'Independene Belge*, în 1892, se stipula că românii din Transilvania erau tratați ca paria de către maghiari.

La acestea se adaugă alte ziare din Franța, precum *Aux Ecoutes* în 1932, exemplele în acest sens pot continua.

Fostul prim-ministru al Marii Britanii, Loyd George disprețuia asuprirea românilor din imperiul hodorogit.

Nu se poate vorbi de autonomie dincolo de limitele constituționale și chiar de bun simț la un moment dat, însă prezentăm un articol, semnat de Hajdu Gyözö, apărut în februarie 2008, intitulat *Un strigăt din inima României*.

„Ca scriitor maghiar autohton și patriot român, gândesc că nu eu sunt cel care în primul rând să facă critică dură posibilității și indiferenței autorităților de la noi.”⁶

Concluzii

Ultranaționalismul maghiar post Trianon nu este un subiect de neglijat pentru că el este din ce în ce mai virulent și se extinde cu repeziciune în țara noastră, dar și în Parlamentul European și în Comisia

⁶ Colectiv, *Acțiunile separatiste care vizează România*, Editura Rao, București, 2016, p. 170

Europeană. În sud-estul Europei există un amestec de populații, tensiuni și prejudecăți acumulate de-a lungul secolelor și tutele ale marilor puteri în funcție de interesele acestora. Nici un război din această zonă nu își găsește cauzele în sud-estul Europei. Națiunile din zonă trebuie să înțeleagă că războaiele care au avut loc în sud-estul Europei au cauze exterioare zonei și că butoiul cu pulbere din Balcani a fost pus acolo de marile puteri.

BIBLIOGRAFIE

- BOERESCU D.S., *Noua Ordine Europeană. Teoria conspirației privind dezmembrarea României și reîmpărțirea Bătrânului Continent*, Editura Integral, București, 2018;
- GOCIMAN A., *România și revizionismul maghiar* TIP, Ziarul *Universul*, București, 1934;
- LĂCĂTUȘU I., SOLOMON I., *Un fals referendum pentru impunerea unei autonomii anacronice deja existente*, Editura Eurocarpatica, Sfântu Gheorghe, 2013;
- POP I.A., *Transilvania, Starea noastră*; Editura Școala Ardeleană, Cluj-Napoca, 2016;
- SPÂNU A., *Istoria serviciilor de informații/contrainformații românești în perioada 1919 – 1945*, Casa Editorială Demiurg, Iași, 2015;
- DUGHIN A., *Bazele Geopoliticii Vol. I*, Editura Euroasiatică, 2011;
- FRIEDMAN G., *Următorii 100 de ani. Previziuni pentru secolul XXI*, Editura Litera, 2012;
- FRIEDMAN G., *Ținuturi de frontieră*, Editura Rao, București, 2013;
- LEHRER M.G., *Ardealul pământ românesc*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1989;
- Colectiv, *Acțiunile separatiste care vizează România*, Editura Rao, București, 2016.

